

ו. קדושת סוכה חלה רק על סוכה המיוחדת לסוכת מצוה, אבל סוכת רועים וכדומה שאכל בה פעם אחת, אינה מתקדשת בכך¹.

ז. אין סוכה מתקדשת בהזמנה בלבד קודם החג².

הסוכה והסכך לאחר החג

ח. בצאת החג מתבטלת קדושת הסוכה³. (וראה להלן סעיף י').

ט. סוכה העומדת משנה לשנה אין בה קדושה במשך השנה, ואינה נאסרת בהנאה עד שישב בה בחג, וטוב להחמיר שמיד בכניסת החג, אף אם עדיין לא ישב בה, כבר נאסרה בהנאה⁴.

י. גם לאחר ימי החג אסור לדרוך על דפנות הסוכה והסכך, או לזרקם בבזיון, לכן יזרקם במקום הפקר, שאינו הילוך בני אדם⁵. ואם חושש מבזיונם, מצוה לשורפם מיד⁶.

נוי סוכה

יא. נוי סוכה שמתנה עליו בשעת תלייתו שאינו בודל ממנו כל בין השמשות של ח' ימים, מותר להנות ממנו בכל עת שירצה אפילו בעודו תלוי⁷.

¹ משנ"ב ס"ק ג'. וכ"כ כף החיים בס"ק ו'.

² אוצר החכמה

³ רמ"א שם, דהזמנה לאו מילתא היא.

⁴ מג"א סי' תרל"ח סק"ב. ועי' בשע"ת ס"ק ג' בשם מהר"י מולכו שסוכה המיוחדת לסוכה, קדושה כל השנה, והביא בשע"ת כמה אחרונים שפליגי לקולא, והכי נקטינן. עי' במ"ב סק"ט ובכף החיים ס"ק ד' וכ"א. ועי' בדברי מלכיאל ח"ו ס"י שמתיר להכניס לסוכה אחר החג, בדרך עראי בלי ליפנות עליו.

⁵ דעת המ"א שצריך מעשה, ודעת השע"ת שבעצם כניסת החג, מתקדשת, וכתב המשנ"ב שם בס"ק ט' שטוב להחמיר.

⁶ יא סי' כ"א במשנ"ב ס"ק א' ובס"ק ו', וסי' תרל"ח ס"ק כ"ד, וכ"כ בכף החיים סי' תרס"ד ס"ק ג"ד, ובבן איש חי שנה א' פרשת חאת הברכה סי"א גם כתב כן והוסיף שמותר לשרפם, ונהגו להצניעם להגעלה לצורך פסח. (אולם מש"כ שם שהם תשמישי קדושה, נראה דבלאו דוקא כתב, דבגמ' מבואר שהם תשמישי מצוה, וכוונתו שהם קדושים אבל לא "קדושה", כן נראה פשוט). ובסדר היום בהנהגות מוצאי יו"ט דסוכות כתב שטוב לשמור עצים וקנים של סוכה משנה לשנה.

⁷ יא ראה להלן סעיף י"ח. גם בביכורי יעקב סי' תרל"ח ס"ק י"ט הביא שיש לשורפם, וכתב שמותר להנות מאורם ואי"ז תשמיש בזוי, וכ"כ בערוך השולחן סי"ב. ועי' בליקוטי מהרי"ח סדר שמיני עצרת שיכול להשליכם לתוך זרם המים שבנהר.

⁸ יא סי' תרל"ח סעי' ב', עיי"ש פרטים נוספים במשנ"ב. ועי' ברמ"א שהביא די"א שבזמנינו אין נהגים להתנות, ובספר הלכות חג בחג, סוכה, ח"ב עמ' קמ"ה האריך בזה בטוטו"ד עיי"ש.